

Vader Zorreguieta 'had geen vuile handen'

Familie nieuwe vriendin Willem-Alexander speelde marginale rol in regime-Videla

DOOR INEKE HOLTWIJK, de Volkskrant September 1, 1999

De vader van de nieuwe, Argentijnse vriendin van prins Willem-Alexander was twee jaar minister van Landbouw in de junta van generaal Videla, maar volgens de Argentijnse mensenrechtenorganisatie Cels was hij 'geen minister met vuile handen'.

Ook Luis Ocampo Moreno, de openbaar aanklager in het monsterproces tegen de militairen, herinnert zich Jorge Horacio Zorreguieta (juiste spelling) niet als een personage van belang in het regime-Videla.

'Niet-militaire ministers hadden geen directe verantwoordelijkheid voor de slachtingen', aldus Ocampo Moreno, tegenwoordig advocaat en voorzitter voor Latijns Amerika van de organisatie Transparency International.

Toen Videla in april 1981 aftrad, nam Jorge Horacio Zorreguieta (63) zijn ontslag, net als overigens de rest van het kabinet. In de regeringen in die dagen zaten veel burgers, meest technocraten afkomstig uit conservatieve bovenlaag van Argentinië die de coup in 1976 hadden toegejuicht.

De angst voor links creëerde destijds paradoxale situaties. Er waren mensen die gedurende de Tweede Wereldoorlog, waarin Argentinië pro-Duits was, moedig anti-nazi waren, maar tijdens de dictatuur van de jaren zeventig uit volle overtuiging plaatsnamen in de regering-Videla.

Zorreguieta, tegenwoordig voorzitter van de belangrijke Vereniging van Suikerproducenten van Argentinië, was een technocraat. Hij hield zich uitsluitend bezig met het landbouwbeleid en trad aan op een moment dat la represion, zoals men in Argentinië de massale kidnappings, moorden en illegale hechtenissen noemt, op zijn eind liep. In 1980 werden de laatste concentratiekampen gesloten.

Volgens Ocampo Moreno moeten de niet-militaire ministers wel degelijk hebben geweten van de wandaden in Argentinië onder generaal Videla. 'Natuurlijk wisten zij precies wat er aan de hand was. Er is dus wel degelijk sprake van politieke, sociale en morele verantwoordelijkheid', aldus Ocampo Moreno.

Die verantwoordelijkheid geldt in zijn ogen voor de hele Argentijnse elite. Velen waren collaborateurs. Maar, tekent de linkse columnist en onderzoeksjournalist Horacio Verbitsky aan: 'Minister-zijn betekent dat je tot de allernaaste medewerkers van Videla hebt gehoord.'

Verbitsky brengt bovendien in herinnering dat onder Zorreguieta Argentinië grote graanvoorraden aan de Sovjet-Unie verkocht - in weerwil van een embargo van de Verenigde Staten vanwege de Russische inval in Afghanistan.

Strafrechtelijke verantwoordelijkheid ligt gecompliceerd, zegt Ocampo Moreno. Als je de gewone strafwet toepast op dictaturen krijg je 'duizenden verantwoordelijken', aldus de voormalig openbaar aanklager.

In Argentinië is ervoor gekozen slechts de belangrijkste, direct verantwoordelijken te vervolgen. De rol van burgers in militaire regeringen is niet eens onderzocht.

De opwindings over de antecedenten van de vader in Nederland wordt in Argentinië half begrepen. 'Het zou interessant zijn te horen wat zijn dochter van die tijd vindt. Dat is relevant. Maar je kunt iemand niet vanwege zijn vader veroordelen', zegt Verbitsky.

Eurocentrisch en hypocriet, vindt Moreno Ocampo de bezwaren. 'Misschien moeten wij, Argentijnen, ons afvragen of we willen dat zij trouwt met de kleinzoon van een bekende, corrupte prins.'

De familie van Maxima Zorreguieta hoort tot de landadel van Argentinië. De familie kwam meer dan twee eeuwen geleden uit Spaans Baskenland, en telt een geschiedschrijver maar ook een beroemde militair die met de nationale held generaal Martín tegen de Spanjaarden streed.

Maxima, die in de wijk Chelsea in New York een appartement heeft en ook in die stad werkt, is de oudste van vier kinderen. Twee broertjes gaan nog naar school. Haar vader is ook voorzitter van de Baskische club in Buenos Aires.

Het huis van de familie in de sjieke Barrio Norte van Buenos Aires werd dinsdag reeds belaagd door fotografen. De familie meed contact met de pers. De dagbladen in Buenos Aires brachten het nieuws over de 'felst begeerde vrijgezel' van Nederland met zijn Argentijnse liefde als bericht.

Het handjeplak van een halfuur tijdens de zaterdagse bruiloft, vermeld door De Telegraaf, werd door Clarín, de grootste krant in Argentinië, in ironische toonzetting geciteerd